

Primește-mă Iisuse

Aspiranta

Primește-mă Iisuse

Pe palme ţin o rază la ceas de-nchinăciune
Ce-mi luminează calea și-n suflet se coboară,
Simt cerul că-i deschis, sălaş de rugăciune,
Adâncul se preface în ram de primăvară.
Și iată-mă-n genunchi bătând la ușa sfântă,
Deschide-mi, Doamne, că-s oaia rătăcită!
Primește-mă Iisuse, căci răul se împlântă
Știind că n-am voită, iar calea-i sărăcită!

Veni-ta săptămâna de chin și patimi grele
Când Tu de bunăvoie vei merge către moarte,
Dă-mi crucea, Doamne, că-s patimile mele
Sau lasă-mă cu Tine s-o duc pe mai departe.
Privesc către Glogota ce eu ți-am ridicat-o
Prin multele păcate și viața-mi fără lege,
Orânduirea-ți sfântă cu voia am stricat-o,
Iar cel viclean și negru ca roadă mă culege.

Mă lupt Iisuse, din somn să mă trezesc,
Să nu ajung cumva smochin neroditor,
Iar undelemnul nicicând să îl sfârșesc
Și candelă să-mi ardă cu foc nepieritor.
Aș vrea acum să-ți spăl a Tale tălpi, Iisuse,
La fel ca păcătoasa, cu lacrimă curată,
Să le sărut umilă căci sunt de mir atinse,
Apoi să-mi iau suflarea de răutăți iertată.